

Torsdagen den 25 november 2010

Situationen i biodlingssektorn

P7_TA(2010)0440

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 om situationen i biodlingssektorn

(2012/C 99 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 9 oktober 2003 om den europeiska biodlingens svårigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 april 2004 om förslaget till rådets förordning om insatser på biodlingsområdet ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) ⁽⁴⁾, där det fastställs särskilda bestämmelser för biodlingssektorn,
- med beaktande av sin resolution av den 20 november 2008 om situationen inom biodlingssektorn ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens direktiv 2010/21/EU av den 12 mars 2010 om ändring i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG vad gäller de särskilda bestämmelserna som rör klotianidin, tiametoxam, fipronil och imidaklopid ⁽⁶⁾,
- med beaktande av kommissionens beslut 2010/270/EU av den 6 maj 2010 om ändring av delarna 1 och 2 i bilaga E till rådets direktiv 92/65/EEG vad gäller förlagorna till hälsointyg för djur från anläggningar och för bin och humlor ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 28 maj 2010 om tillämpningen av artikel 105 och följande i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller åtgärder för att förbättra villkoren för produktion och saluföring av biodlingsprodukter (KOM(2010)0267),
- med beaktande av den vetenskapliga rapporten från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) av den 11 augusti 2008 ⁽⁸⁾ samt den vetenskapliga rapport som beställts av Efsa och som antogs av myndigheten den 3 december 2009 ⁽⁹⁾, båda på temat bidödlighet och biövervakning i Europa,
- med beaktande av frågan för muntligt besvarande (O-0119/2010 – B7-0564/2010) av den 1 september 2010 om situationen i biodlingssektorn,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 31.3.2004, s. 107.

⁽²⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽³⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 941.

⁽⁴⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 65.

⁽⁶⁾ EUT L 65, 13.3.2010, s. 27.

⁽⁷⁾ EUT L 118, 12.5.2010, s. 56.

⁽⁸⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/154r.pdf>

⁽⁹⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/scdoc/27e.htm>

Torsdagen den 25 november 2010

- A. De nationella programmen för den europeiska biodlingssektorn, som medlemsstaterna utarbetat för en treårsperiod, har tillämpats av alla 27 medlemsstater med en genomsnittlig tillämpningsnivå på 90 procent, och i sin ovannämnda rapport av den 28 maj 2010 konstaterade kommissionen att de nationella biodlingsprogrammen haft en positiv inverkan de senaste åren.
- B. År 2010, Europeiska året för biologisk mångfald, är biodlingssektorn allvarligt hotad i hela världen och försvinner i en takt som är hundra till tusen gånger högre än vad som kan betraktas som normalt. Biodlingssektorn spelar en strategiskt viktig roll på grundval av de miljömässigt värdefulla allmänna tjänster som biodlarna erbjuder samhället, eftersom deras verksamhet är ett lysande exempel på miljövänlig sysselsättning (förbättring och bevarande av den biologiska mångfalden, miljöbalans och bevarande av floran) och en modell för hållbar produktion på landsbygden.
- C. De nuvarande programmen kommer att upphöra 2013, och det nuvarande EU-stödet till biodlingssektorn styrs av den gemensamma jordbrukspolitikens gällande bestämmelser. Aktörerna behöver kunna planera för perioden efter 2013, och kommissionen avser att offentliggöra sitt meddelande om den framtida gemensamma jordbrukspolitiken senast i november 2010.
- D. Jordbrukssektorn har ett stort intresse av att bin ska finnas kvar som pollinerare. FAO har uppmärksammat det internationella samfundet på den oroväckande minskningen av pollinerande insekter, bl.a. honungsbin. 84 procent av de växtsorter som odlas, och 76 procent av livsmedelsproduktionen i Europa är beroende av pollinering från bin, och dess ekonomiska värde är betydligt högre än värdet av den honung som framställs.
- E. Bidödligheten är ett växande problem i många regioner och tillskrivs en kombination av faktorer, bland annat bisjukdomar, binas försvagade immunitet mot patogener och parasiter, klimatförändringar och till viss del förändringar i markanvändningen med perioder av födobrist och brist på områden för födoinsamling för bina, den fortgående utrotningen av nektarväxter, liksom användningen av växtskyddsmedel och ohållbara jordbruksmetoder.
- F. Det minskande antalet bisamhällen i vissa medlemsstater kan inte med säkerhet kopplas till användningen av genetiskt modifierade organismer eftersom odlingen av dessa för närvarande är obetydlig. Det ökande antalet monokulturer leder emellertid till att nektarväxter försvinner.
- G. Det stora antalet bisjukdomar världen över ökar ständigt, vilket gör att honungsbin (*Apis mellifera*) riskerar att bli en utrotningshotad art. Ett särskilt stort hälsoproblem i det europeiska bibeståndet är varroaqualstret, vars förekomst blir alltmer aggressiv och försvagar binas immunförsvar med följden att bina drabbas av en mängd relaterade sjukdomar.
- H. Det behövs mer forskning för att vända minskningen av pollineringsarter så att man undviker den situation som uppstått i andra delar av världen, där låga nivåer av naturliga pollineringsinsekter lett till att frukt, grönsaker och vissa jordbruksgrödor måste pollineras på konstgjord väg, med avsevärda extra kostnader för jordbrukarna.
- I. Den europeiska honungsmarknaden är till 40 procent beroende av import, och EU:s bristande självförsörjning på honung leder till avsevärda prisfluktuationer, som också är ett resultat av utspädningarna på den globala marknaden eftersom den tidigare öppningen av EU-marknaden för honung från tredje-länder gett biodlare över hela EU sämre konkurrensmöjligheter.
- J. Både medlemsstaterna och sektorns aktörer har framfört konkreta krav på förbättringar av genomförandebestämmelserna och på ett bibehållet stöd på lång sikt.
- K. Samtliga medlemsstater och biodlarorganisationer måste samarbeta bättre vid utformningen av program så att varje medlemsstat har möjlighet att begära information och eventuellt utbyta sådan information med de europeiska organisationer med vilka den samarbetar.

Torsdagen den 25 november 2010

- L. I Efsas rapport av den 11 augusti 2008 underströks medlemsstaternas brist på system för övervakning och variationerna i systemen medlemsstaterna emellan, samt att en harmonisering av gemensamma resultatindikatorer saknas.
- M. Enligt direktiv 2010/21/EU ska medlemsstaterna se till att, från och med den 1 november 2010, vissa märkningskrav för växtskyddsmedel genomförs, riskreducerande åtgärder inkluderas i produktgodkännandet och program för övervakning genomförs för att kontrollera den direkta och indirekta exponeringen av honungsbin för vissa verksamma ämnen.
1. Europaparlamentet välkomnar den ovannämnda rapporten från kommissionen av den 28 maj 2010, men konstaterar att de nuvarande programmen upphör 2013 och oroas över att den europeiska biodlingssektorn fortfarande kämpar med många utmaningar och problem, däribland marknadsföringsfrågor, prisfluktuationer, problem med återväxten inom biodlaryrket, överårigheten bland de yrkesverksamma inom EU, det minskade antalet bisamhällen samt generella problem till följd av bidödligheten som orsakas av många olika faktorer.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillmötesgå medlemsstaternas och aktörernas krav på t.ex. förbättrade statistiska uppgifter beträffande produktionsprognoser, inbegripet införande av likvärdiga kvalitetskrav för honung, och på förbättrade och samordnade program för övervakning och forskning inom biodling.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för lagstiftningsförslaget om kvalitetspolitiken för jordbruket överväga att ändra reglerna om ursprungsmärkning av honung för att undvika vilseledande information till konsumenterna, särskilt om det rör sig om en blandning av honung med ursprung i EU-länder och tredjeländer.
 4. Europaparlamentet insisterar på att produktens hälsoförhållanden måste förbättras genom en harmonisering av gränskontrollerna, särskilt för import från tredjeländer, med tanke på att importen av honung av låg kvalitet liksom utspädningar och ersättningsprodukter snedvrider marknaden och utövar ett ständigt tryck på priserna och på produktens slutkvalitet på EU:s inre marknad. Parlamentet anser att, i fråga om bearbetade produkter där honung ingår som ingrediens, att namn eller eventuella grafiska eller andra synliga delar på etiketten eller på den bearbetade produktens förpackning får referera till honung i produktnamnet endast om minst 50 procent av sockerinnehållet kommer från honung.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa ett krav på att europeiska och nationella myndigheter måste samråda med biodlarna under utvecklingen av biodlingsprogrammen och tillhörande lagstiftning för att se till att dessa program fungerar effektivt och genomförs i tid.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att be medlemsstaterna att införa ett tillförlitligt system för årlig registrering av bibestånden i stället för att låta biodlingsprogrammen bygga på uppskattningar.
 7. Europaparlamentet noterar att det är mycket viktigt att ta fram innovativa och effektiva behandlingar mot varroakvalster, vilka orsakar stora årliga förluster i vissa regioner, och anser att tillgången till effektiv veterinärmedicinsk behandling mot varroakvalster och alla därmed förbundna sjukdomar måste ökas i hela Europa. Parlamentet ber kommissionen att lägga fram gemensamma riktlinjer om den veterinärmedicinska behandlingen inom denna sektor, varvid ett samarbete med biodlarnas organisationer är nödvändigt.
 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra såväl omfattningen som finansieringen av EU:s veterinärmedicinska politik för att beakta binas och biodlingens särdrag, i syfte att i samarbete med biodlarnas organisationer säkerställa effektivare kontroller av bisjukdomar och tillgången på effektiva och standardiserade veterinärmedicinska läkemedel i hela unionen.
 9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre samordna medlemsstaternas olika forskningsprogram i syfte att inrätta en handlingsplan för hur man ska komma till rätta med bidödligheten, där hållbara, pollinerarvänliga jordbruksmetoder bör ingå genom att monokultur utan växelbruk förhindras.

Torsdagen den 25 november 2010

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra rekommendationerna i den ovannämnda rapporten från Efsa av den 3 december 2009, särskilt i fråga om finansiering av specifika studier som baseras på det pågående arbetet med att förbättra kunskapen om och förståelsen av faktorer som påverkar bihälsan.
11. Europaparlamentet efterlyser oberoende och aktuell forskning om bidödlighet och uppmanar kommissionen att se till att uppgifter offentliggörs om hur växtskyddsmedel (exempelvis pelleterat utsäde), och genetiskt modifierade grödor samt toxiner som sprids via pollen påverkar miljön och specifika arter, och att eventuella nya initiativ bygger på vetenskapligt och statistiskt säkerställda uppgifter. Parlamentet uppmanar kommissionen att inleda en studie om dessa frågor och att presentera resultatet av denna inom en rimlig tidsram.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det befintliga stödet till biodlingssektorn bibehålls och att denna politik stöds och stärks i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 så att sektorn kan förbättras och överleva. Parlamentet välkomnar kommissionens beslut från juli 2010 om att öka budgeten för biodlingsprogrammen och noterar att detta är ett sätt att stödja den europeiska biodlingens framtida utveckling och kan bidra till att bevara den biologiska mångfalden. Vidare inser parlamentet hur viktiga bin är för att behålla produktionsnivån inom åkerbruket och trädgårdsodlingssektorn, och anser att det är viktigt att ersättning ges för dessa kollektiva miljörelaterade nyttigheter.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa det ekonomiska stödet till utbildning och informationskampanjer för nya och yrkesverksamma biodlare, med ett särskilt fokus på att uppmuntra nya biodlare att etablera sig, medräknat möjligheter till erfarenhetsutbyten med biodlare i andra länder.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i överenskommelse med medlemsstaterna och i samarbete med veterinärmyndigheter och biodlarorganisationer, vilket redan sker i vissa medlemsstater, undersöka möjligheten att inrätta en veterinärmedicinsk EU-handledning om bihälsa i syfte att säkerställa tillgången till veterinärmedicinska läkemedel om behov skulle uppstå, vilken skulle finansieras via EU:s veterinärmedicinska politik.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra samordningen och kunskapsöverföringen mellan tillämpad vetenskaplig forskning, biodling och jordbruk.
16. Europaparlamentet anser att man på grund av växtskyddsmedlens eventuella inverkan på bisamhäl- lenas utveckling, vid sidan av deras inverkan på fullvuxna bin, bör beakta växtskyddsmedlens inverkan på hela bikupan. Här vill parlamentet påminna om att kommissionen vid ett plenarsammanträde i samband med antagandet av förordning (EG) nr 1107/2009 förklarade att den, när den ser över uppgiftskraven för verksamma ämnen och växtskyddsmedel som anges i artikel 8.1 b och c, kommer att lägga särskild vikt vid uppföljningsundersökningar och studera protokoll för att möjliggöra en riskbedömning som tar hänsyn till bins direkta och indirekta exponering för dessa produkter, i synnerhet via nektar, pollen och vatten som kan innehålla rester av bekämpningsmedel som sugts upp av de vattensamlade bina.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vägledas av ett helhets- och hållbarhetstänkande i sitt arbete med att utarbeta EU:s framtida stöd på biodlingsområdet, särskilt i fråga om landsbygdsutveck- ling, klimatförändringar och biologisk mångfald, i synnerhet genom att främja åtgärder för att behålla och öka blomrika marker.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja den europeiska biodlingssektorn på ett ännu bredare och mer konsekvent sätt med hjälp av nya instrument inom den framtida gemensamma jordbruks- politiken, t.ex. åtgärder som gynnar en ökad biologisk mångfald, mildrar klimatförändringarnas effekter, bevarar ett nationellt traditionellt och kulturellt arv som sysselsätter ett stort antal europeiska familjer och tryggar och förbättrar kvaliteten hos, och en effektivt fungerande marknad för, biodlingsprodukter.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samordna nationella program för övervakning av märkningskrav och riskreducerande åtgärder, vilka bör ingå i växtskyddsmedelgodkännandet, såväl som program för övervakning av exponeringen för växtskyddsmedel.

Torsdagen den 25 november 2010

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja direktförsäljning av biodlingsprodukter till konsumenterna på de lokala marknaderna.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

En ny energistrategi för Europa 2011–2020

P7_TA(2010)0441

Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 Mot en ny energistrategi för Europa 2011–2020 (2010/2108(INI))

(2012/C 99 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens lägesrapport "Towards a new Energy Strategy for Europe 2011–2020", offentliggjord den 7 maj 2010,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet och Europaparlamentet av den 10 januari 2007 med titeln "En energipolitik för Europa" (KOM(2007)0001), som följdes av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 13 november 2008 med titeln "Andra strategiska energiöversynen – En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet", och åtföljande dokument (KOM(2008)0781),
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2009 om den andra strategiska energiöversynen ⁽¹⁾,
- med beaktande av det tredje energipaketet, som består av förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel och om upphävande av förordning (EG) nr 1228/2003, förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten och om upphävande av förordning (EG) nr 1775/2005, direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ("eldirektivet" eller "ED") samt direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG ("NG-direktivet" eller "NGD") ⁽²⁾,
- med beaktande av EU:s energi- och klimatförändringspaket, som består av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/30/EG av den 23 april 2009 om ändring av direktiv 98/70/EG, vad gäller specifikationer för bensin, diesel och gasoljor och införande av ett system för hur växthusgasutsläpp ska övervakas och minskas, om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG, vad gäller specifikationen för bränsle som används av fartyg på inre vattenvägar, och om upphävande av direktiv 93/12/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG

⁽¹⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009.